

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 7. Plurium oppositio contra dispensationes

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

molimina: ceterum, interea dum Patres ^{Sæcul XVI.} Pontificis responsum præstolantur, De- ^{A C. 1547.} creti normam conficiunt, statuentes, ne cuiquam liceat nisi unicum Episcopatum tenere, qui vero plures habet, reliquis abdicatis unum solummodo retineat; Et in posterum, quicumque plura beneficia minora incompatibilia obtinebit, is iisdem ipso factio privetur absque alia declaratione; qui autem plura jam possidet, dispensationem suam Ordinario exhibeat, cujus est procedere juxta Innocentii IV. Pontificis Decretum.

§. VII.

Plurium oppositio contra dispensationes.

Postquam Patrum suffragia colligebantur, plures hoc addi instabant, ut nullæ imposterum dispensationes concederentur: id vero paucis placuit, qui ^{Sarpil. 3.} potius censebant, legis gratias jam concessas esse exhibendas, nec juxta Innocentii IV. Decretum fore procedendum: *Hac enim via, inquebant ipsi, cunctæ dispensationes facile approbari possent, malumque inveteratum evaderet robustius, si conditiones ab Innocentio positæ respiciantur: ille enim admitti jubet dispensationes, si bonæ reperiantur: sin quid dubitii insit, ut Romam res referatur, cum interim certum sit, nullum negotium dubii*

Sæcul. XVI
A.C. 1547. *quidpiam habiturum, sed ejus dubii Romæ declarationem ejusmodi futuram, quæ respondeat concessioni. Porro hasce dispensationes omnino abolendas censebant alii, quibus tamen nonnulli refragabantur, contendentes, nonnisi earum abusus esse tollendos. His addidit Episcopus Senogalliensis: Poterit Synodus incommodis omnibus occurrere hac facta declaratione, vi cujus ad dispensationem consequendam necessaria est causa legitima, quæ, nisi afferatur, & peccabit is, qui dispensat, neque poterit absolvi nisi dispensatione revocata, & qui eam obtinebit, nihilo magis per eam conscientie securitate & quiete fruetur, sed in peccato permanebit, quoad beneficia sic impetrata abdicarit.*

Non deerant, qui ad hæc responderent: *Equidem is, qui facultatem concedit plurium beneficiorum absque causa legitima, graviter peccat: sed dispensatio interea est valida, & qui eam adeptus est, utcumque causam illegitimam esse apud animum suum agnoscit, in foro conscientie satis est securus.* In hujusmodi altercationibus dies aliquot consumpti, his querentibus, omnem Papæ auctoritatem labefactari, aliis rursus affirmantibus, quod iniquum esset, eousque Pontificiam auctoritatem extendere, ut id, quod malum est ex sua natura, per eam honestetur. inde alia orta est dubitatio: *Utrum*
plura-

pluralitas beneficiorum interdicta sit lege di- Sæcul. XVI.
vina, an humana? Quoad hoc dubium, A.C. 1547.
 illi, qui residentiam de jure divino in-
 stitutam prius asserebant, etiam a lege
 divina stabant, ideoque Papæ faculta-
 tem dispensandi abnegabant: alii contra
 eorum pluralitatem jure tantum Canoni-
 co vetitam contendebant. Neque levis o-
 peræ res erat pro Legatis, contentionis
 flammam istam sopire, cui suppositi cineres
 periculosi; eo quod tam residentia denuo
 in apertum protruderetur, quam etiam
 auctoritas Pontificis, licet nomini ejus
 parcerent, manifeste perstringeretur,
 sed maximum quoque periculum orie-
 batur ex eo, quod aucta illa de vi, ac
 valore dispensationum disceptatio rem
 omnem ad compromissum deduceret.
 In summa ergo hac rerum perturbatione Di-
 dacus Alanus Astorgensis Episcopus ita
 sententiam suam edixit, cum *super di-*
spensationibus Patres non convenient, com-
mendæ saltem & beneficiorum uniones ve-
tandæ sunt; earum enim prætextu dispen-
sationum abusus obvelatur; cum tamen
Uniones & commendæ ad vitam sint res ab-
surdissimæ, atque per eas aperta confessio
eliciatur, Ecclesiæ bonum non spectari, sed
beneficiatorum: maximo etiam omnibus sunt
offendiculo, quæ non ita pridem ad pauco-
rum avaritiam, & ambitionem explendam
orbem invaserunt: indignumque est nomine

Sæc. XVI. *Christiano tam pernicioso tamque notorio*
A.C. 1547. *abusui patrocinari.* Verum Episcopi Itali,
 quorum nonnulli emolumentum aliquod
 ex his captabant, orationem adeo libe-
 ram ingratis auribus hauriebant, illud
 quidem laudantes, ut provisio ac mo-
 deratio aliqua adhiberetur, sed ut om-
 nino tollantur, haud assentientes.

§. VIII.

*Reformationis negotium per Pontificis
 diploma Romam devolutum.*

Cum hæc interea gererentur, Legati
 mense Februario responsum Ponti-
 ficis obtinuerunt, unacum diplomate
 de hac caussa Romam devolvenda. Hæ
 literæ Legatis nimis amplæ videbantur,
 nec eas statim promulgandas, sed po-
 tius Patrum animos esse explorandos
 censebant: quapropter per amicos suos
 Episcopis significabant, propter rerum
 difficultatem, ac opinionum dissensio-
 nem consultius fore, si totum reforma-
 tionis negotium ad summum Pontifi-
 cem rejiceretur. Verum Præsules, qui
 Cæsari addicti erant, sese acriter huic
 consilio opponebant, hac ratione Syno-
 di honorem lædi asserentes. Eorum
 sententiæ aquievere ceteri ferme om-
 nes: unde Legati id tempus alienissi-
 mum esse ad Pontificium diploma pro-
 ferren-